

DÖVAS

församlingsblad

2 / 2015

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Urpo Luokkala
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: urpo.luokkala@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 36
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Eva Sahlström och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Unigrafia, Helsingfors
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
4.9.

441 Tryckeri 697

Det mest värdefulla vi har

Jesus sade: Himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. En man hittar den och gömmer den igen, och i sin glädje går han och säljer allt han äger och köper åkern.

Med himmelriket är det också som när en köpman söker efter fina pärlor. Om han hittar en dyrbar pärla går han och säljer allt han äger och köper den. Matt. 13:44-46

Jag har en kaffekopp som jag fått till gåva. Jag använder den aldrig. Den är alldeles för fin och värdefull för att användas. Koppen står i ett vitrinskåp, väl skyddad från att gå sönder. Om den gick sönder skulle jag bli ledsen.

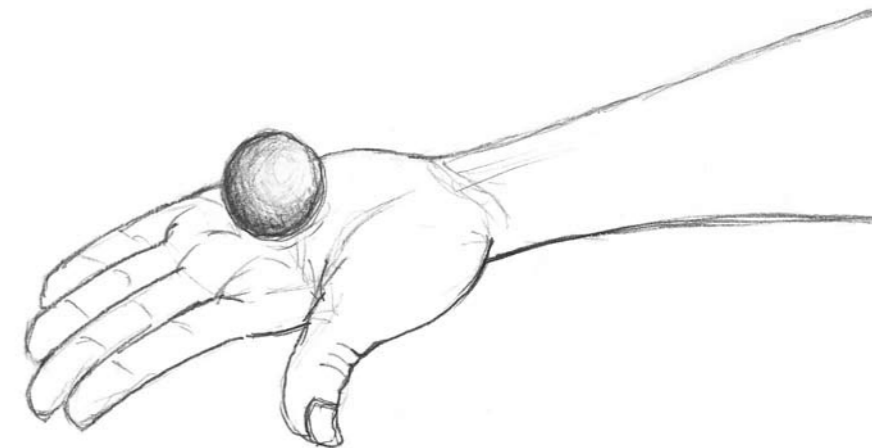
Finns det något ni skyddar? Vad är väldigt viktigt för just er?

I evangelietexten berättar Jesus om en man som av en slump hittade en skatt i en åker. Mannen visste att skatten var mycket värdefull och ville få tag på den innan någon annan hann före. Kejsaren ville han i alla fall inte ge den till. Han gömde därför skatten och köpte marken. Han betalade allt han ägde för skattens skull, eftersom han visste att han skulle få flerfald tillbaka. Det känns lite snålt eller hur? Vi har ju blivit lärda att dela med oss. Men denna man ville inte att någon annan skulle få skatten. Men nu är det så att det inte är fråga om en riktig skatt. Jesus talade i bilder, i liknelser. Skatten är en symbol för himmelriket. Kort sagt har mannen hittat vägen till himmelen. Han har fått en tro. Han vill hålla fast vid tron, på vägen till himmelen, av allt han kan. Han vet att det är det mest värdefulla han har.

I båda berättelserna köper männen skatter för allt de äger. Betyder det att vi också skall köpa himmelriket för dyra pengar? Nej. Absolut inte! Himmelriket är redan köpt. Jesus köpte det med sitt liv som insats. Då han dog på korset öppnade han himmelrikets portar för oss. Det enda vi behöver göra är att ta emot tron på Kristus. Det är den vi skall hålla fast vid.

Vad betyder då texten? Ja, den betyder att vi skall ta emot tron på Gud och se till att vi inte förlorar den. Gör vi det förlorar vi vägen till himmelriket. Allting på jorden kan vi förlora, det kan vi köpa nytt av. Men vår tro och vårt liv, både det på jorden och livet efter detta, är något vi inte kan ersätta. De är det mest värdefulla vi har. Dem skall vi ta vara på.

Maria, dövprästen

Vad får dig att må bra?

Sisko Ahlskog jobbar som verksamhetsledare på Vasa Dövas Förening. Nyligen fick hon ett förtjänsttecken, en bronsmedalj för 10 års arbete. Hur kopplar hon av från stress?

kropp
&
själ

Vem: Sisko Ahlskog

Bor: i Helsingby, är född i Kajana.

Familj: man och dotter, som nyss blev student. Familjen är trespråkig. Sisko tycker att språkkedomen är en fin sak.

Favoritmat: ugnslax och karelsk stek.

Ser på TV: nyheterna och vädret.

Drömmer om: att resa utomlands, till Teneriffa. Och att få vara frisk.

Kuriosa: gillar att städa. På lördagarna kavlar hon upp ärmarna och putsar och fejar.

Vad går ditt jobb ut på?

–Det är ett mångsidigt arbete. Varje dag är olik de andra. Jag är i kontakt med medlemmarna och styrelsen, mejlar på både finska och svenska, skriver mötespapper, planerar medlemskvällar och utflykter, samarbetar med andra föreningar och organisationer. Idag jobbade jag vid sjukhusets servicepunkt, där olika föreningar turvis är på plats och ger information till patienter och anhöriga. Jag träffar många olika människor i mitt jobb, och jag försöker alltid vara positiv, även om någon är negativ.

Vad gör du när du vill slappna av?

–Jag brukar nog lämna jobbet på jobbet, och inte ta med det hem. Man måste dra en gräns, men det

Blommor, trädgård, villaliv och bastu är Siskos recept på hur man kopplar av från allt annat.

Något kommer att slå ut i blom.

är inte alltid lätt. Om jag inte kan ta det lugnt där hemma, så lyckas det nog på villan. Eller så går jag i bastun. Det hjälper bra mot stress. Att bara sitta i bastun, kasta en skopa vatten på ugnen och njuta fullt av ångorna som stiger upp... Och ibland vill jag bara vara ensam. Man behöver egen tid.

Har du nån hobby?

–Förr gick jag på vattengymnastik, men numera jobbar jag ofta kvällstid eller har möten. På fritiden är jag gärna utomhus, och på våarna blir det mycket trädgårdsarbete. Förr hade jag mera odlingar, men nu är det mest bärbuskar och blomrabatter. Min svärmor har lärt mig mycket om blommor, och en del har jag lärt mig av egen erfarenhet. Jag är nyfiken på nya blomsorter, men alla trivs ju inte överallt. Nu har jag jobbat med ny gräsmatta som skulle skötas och vattnas. Trädgården kräver ju lite krafter. Och om den ser snygg ut, så känner man sig stolt. Något annat kärt är sommarstugan som vi har sen två år tillbaka. Den är som en ny hobby. Där finns stillhet, och dit kan man fly från dagens stress.

Vad får dig att skratta?

–Bra humor. Det kan vara frågan om roliga situationer. På jobbet och i föreningen är det mycket skämt och där hemma har jag en man med galen humor!

Text och foto: Hannele Rabb

Dövprästen hälsar

Hej på er allihopa!

Sommaren är här! Det är dags för midsommar och nypotatis. Någon packar för att åka till sommarstugan. För andra betyder sommaren ett glittrande hav och en solnedgång vid havsstranden.

För min del betyder sommaren både arbete och vila. Den andra veckan i juni samlas präster och diakoner från de Nordiska länderna för möte. Vi firar gudstjänst tillsammans 10.6. i Järvenpää kyrka. Den teckenspråkiga gudstjänsten är öppen för alla.

Jag önskar att jag kunde berätta lite om höstens program redan nu, men dessvärre är det inte möjligt. Jag vet inte ännu vilka veckor jag jobbar i församling, men det kommer information så snart jag vet något.

Hoppas att sommaren för er del är en tid för vila! Att vila är så viktigt att det också fått ett bud. Det tredje budet uppmanar oss att hålla vilodagen ledig. Vi mår inte bra av att arbeta för mycket. Under sommaren får vi en längre tid av vila. Jag hoppas det blir en varm sommar. Värmen hjälper kroppen att slappna av och samla krafter. Med gott samvete kan vi lägga oss i hängmattan eller på sandstranden och slappna av. Vi kan vandra i skog och på ängar och tacksamnt njuta av den natur Gud gett oss. Ta emot alla dofter och allt vackert vi ser!

Glad och välsignad sommar!

Ny ordförande i resursgruppen

Janne Kankkonen är ny ordförande för resursgruppen för dövarbetet. Resursgruppen samlas fyra gånger i året, och planerar innehållet i tidningen och diskuterar andra saker som hör till kyrkans dövarbete. Gruppen har ingen egentlig beslutanderätt, utan fungerar som en diskussionsgrupp.

Vem är du? Familj?

–Janne Wilhelm Kankkonen. Har tre syskon samt mamma och pappa. Jag och mamma bor i Finland, pappa och syskon bor i Sverige. Då jag var skolpojke flyttade vi alla till Sverige och avslutade skolan och blev kvar.

Vad har du arbetat med tidigare? Vad gör du nu?

–Tidigare arbetade jag som lärare i dövas bibelskola i Stockholm, sedan arbetade jag som pastor i Filadelfiakyrkan i Stockholm. Sen jag flyttade tillbaka till Finland började jag arbeta på KCSA och översatte mässan och förrättningarna till finlandssvenskt teckenspråk. Nu arbetar jag med Korpus och som Sinikka-projektarbetare i Ljusa huset.

Vad tänker du om kyrkans dövarbete?

–Min största tanke är att vilja ge en möjlighet för döva att fatta bibelns budskap på sitt modersmål. Liksom som Martin Luther gjorde, han översatt från latin till tyska för folk att förstå bibeln.

Om du kan önska eller bestämma, vad kan göras?

–Min syn på Resursgruppen, göra bättre... Att bevara sitt modersmål för att kunna använda det i vardagslivet. Det kan ge flera möjligheter att diskutera kyrkans synpunkter inom olika område.

Hjälper språklagen att göra dövarbetet bättre?

–Riksdagen har godkänt allmän lag, som kan påverka det finlandssvenska teckenspråket genom möjlig utveckling genom material att översätta och genom att få information på sitt modersmål.

Har du favoritställe i Bibeln? Varför?

–”Att handla rätt och rättfärdig är mer värt för Herren än offer” (Ords. 21:3) Det ger mig ofta tanke om vad man ska göra som är rätt för mina medmänniskor.

Har du dröm för framtid?

–Min dröm om framtiddet vet jag inte vad framtid ser ut men i mitt hjärta har alltid varit beredda att vilja tjäna Herre.

När började du stå upp och förkunna din tro?

–Då jag började förkunna var jag 14 år gammal.

Vad vill du säga läsare?

–Läsare, vad jag vill säga er att är att jag vill tacka er för att jag fick bli ordförande för Resursgrupp efter Olof, som hade fint arbetssätt som ordförande.

Intervju: Eva Sahlström

Foto: Arkivbild

Dövpräst Marja Saukkonen

Favoritbibelställe? Varför?

–Psaltaren 121:8 ”Herren skall bevara dig i livets alla skiften, nu och för evigt.” Jag tycker det är tryggt att veta att Gud är med mig, att Han känner mitt liv, skyddar och styr varje steg, nu och för alltid.

Vilket är ditt arbetsområde som dövpräst?

–Mitt arbetsområde är Lappo distrikt. Om vi ser på kartan och ritar en cirkel som startar från Jyväskylä, går via Karleby, går via kusten till Vasa och Kristinestad och därifrån till Tammerfors och tillbaka till Jyväskylä, så har vi mitt arbetsområde uttritat. De största städerna är Jyväskylä, Karleby, Vasa, Seinäjoki och Tammerfors.

Hur kommer det sig att du blev dövpräst?

–Jag studerade först till präst och fick arbete i min hemförsamling i Nyslott. Jag har alltid varit intresserad av teckenspråk. Då jag efter studierna återvände till Nyslott började det samtidigt en lång teckenspråkskurs där. Jag deltog i kursen. Då jag lärt mig lite ville jag lära mig mer. Jag gick teckenspråkskurser också i Kuopio och vid Dövas folkhögskola i Helsingfors. Sedan började jag fundera på hur jag kan uppehålla och nyttja mina kunskaper i teckenspråk och lösningen var att bli dövpräst. Jag började som dövpräst i Lappo distrikt 2002.

Har du döva i släkten?

–Det finns inga döva i min släkt eller vänskapskrets. Men jag minns att det under min barndom bodde en döv flicka i grannhuset till sommarstugan. Vi lekte tillsammans. Kanske jag av den orsaken blev intresserad av teckenspråk.

Vad är det bästa i ditt jobb?

–Det bästa är att arbeta som präst. Att möta människor, lyssna, stöda, trösta och upmuntra dem. Också att be för dem. Det viktigaste är att få berätta om Jesus.

Samarbetar du med finlandssvenska döva? Har du finlandssvenska döva som kunder?

–Det bor finlandssvenska döva på mitt arbetsområde och jag träffar nog dem. Jag kan inte finlandssvenskt teckenspråk och jag borde kunna skriva bättre svens-

”Kristi kropp, för dig utgiven”. Dövpräst Marja Saukkonen ger nattvard.

ka. Men vi har nog klarat oss och jag kan ju alltid fråga hjälp av Maria-prästen.

Kunde du utveckla något inom dövarbetet? Hur?

–Jag har på sista tiden funderat på det, hur vi bättre kan nå de unga, familjerna och de som är i arbetslivet. Där behövs utveckling. Jag har själv lärt mig att arbeta genom sociala medier. Jag är med i Facebook (Marja Kuurojenpappi Saukkonen) och i gruppen Viittova seurakunta (Tecknande församlingen), i Twitter (Marja Kuurojenpappi) och i Instagram (kuurojenpappi). Därtill har jag öppnat ett ”Viittova seurakunta”-konto (www.youtube.com på YouTube). Till det laddar jag ner videoandakter på teckenspråk.

Din hälsning till läsarna?

–Pingsten är Heliga andens, Guds andes egen fest. Heliga anden är tapperhet. På Pingsten får vi be tillsammans: ”Herren vår Gud, du sände Helig Ande. Ge din ande också till oss. Fyll också oss med glädje och mod. Lär oss att tacka för de gåvor du ger oss. Hjälp oss att lita på dig. Amen.” (evl.fi)

Intervju: Maria Lindberg

Foto: Maija Silvast

Gudstjänst i Karis kyrka

Den 8.3.2015 på dagen klockan 14.30 träffas vi alla vid kyrkan. Vädret är vänlig mot oss och jag njuter. Då går vi in och välkomnas av dövpräster Maria Lindberg och Janne Rissanen och kaplan Clas Terlinden. Vi sitter ner och tecknar stilla med varandra i väntan på att den officiella klockringningen ska börja. Gudstjänsten börjar och vi tecknar Psalmsång. Sen fortsättning med predikan och berättelse samt sånger på teckenspråk och vi deltar i gudstjänstens delar.

Jag tittar på båda präster om hur de samarbetar tur och vis, riktigt bra. Sist får vi nattvard. Efter sista

sången går vi till kaffebordet och njuter av smaken i kaffet och bullen. Livligt tecknar vi om allslags nyheter. Tiden går fort och vi bryter upp och går ut. Nog har vi roligt. Jag frågar Janne om hur det känns detta samarbete med Maria i finlandssvensk gudstjänst då Janne är präst för finska församlingen. Janne svarar:

–Intressant och rolig, vill fortsätta samarbetet.

Tack för detta ord.

Trevlig vår önskar er Eva!

Text och foto: Eva Sahlström

Gudstjänst i Jakobstad

Reliefen i rödlera, "En öppen hand" på väggen i församlingscentret.

Tisdagen den sjuende april hölls en teckenspråkig påskgudstjänst av Maria Lindberg. Gudstjänsten hölls i Jakobstads församlingscenter och teman under gudstjänsten var naturligtvis påsken men också om Jesu död och uppståndelse.

Efter gudstjänsten bjöds det på kaffe och kanelbullar i församlingscentrat.

Text: Elin Westerlund

Foto: Maria Lindberg

Gudstjänst i Borgå 25.2.

Vi döva samlades en kväll i februari månad i finska församlingen i Borgå.

Dövpräst Janne Rissanen höll en gudstjänst tillsammans med dövpräst Maria. Döva blev glada att återse Janne, eftersom han varit präst i Israel. Nu fick han en tjänst för döva i Finland.

Med dövpräster Janne och Maria drack vi kaffe

med gott dopp. Janne berättade om sitt arbete i Israel och det var intressant höra.

Men vi döva saknar diakonissa. Hoppas snart få en diakonissa som kan behärska teckenspråket. Vi är alltså utan diakonissa för döva.

Text: Berit Petäjäinen

Foto: Maria Lindberg

Gudstjänst i Borgå 25.3.

Vi döva samlades igen i mars månad. Några döva kom. Dövpräst Janne Rissanen predikade en spännande historia om Israel och visade film. Det var spännande att höra. Tänk vad rolig att Janne höll lång predikan. Vi drack kaffe och åt gott dopp.

Sari Koponen tecknade vers på teckenspråk.

Vi undrar över att ingen dövdiakonissa finns.

Text: Gunnel Storsjö

Foto: Maria Lindberg

Janne Rissanen berättade om Israel och visade film.

Den sista blomman

–Det var en enastående fin upplevelse att få se en teaterföreställning gjord på finlandssvenskt teckenspråk, om finlandssvenska förhållanden för döva, säger Rolf Westerlund.

Han var med om Teatteri Tottis urpremiär på föreställningen "Den sista blomman" på Teatteri Union i Helsingfors 28.3.2015. Pjäsen handlar om unga Elisa och om hur ett brev från det förflutna förändrar hennes liv. Hennes öde knyts till finlandssvenskhetens kärna. Mitt i sorg, tårar och uppgivenhet finns det ändå också liv, lycka och ett nytt hopp. Rollen som Elisa Berg spelades av Silva Belghiti, Tove Berg spelades av Johan Kankkonen och rollen som Nicklas Lagerblad gjordes av Robin Hänninen. Rolf vill säga ett varmt tack till de tre skickliga skådespelarna och till regissören Julia Kankkonen.

Teatteri Union ligger på Brobergsterrassen 18 och

var tidigare biograf med namnet New York. Rolf tyckte det var roligt stt träffa många döva, både bekanta och nya personer i samband med föreställningen då det ordnades en liten premiärfest för inbjudna.

Den här föreställningen, den första i sitt slag, spelades i mars-april totalt 13 gånger på olika håll i Finland och det blev också ett gästspel till Sverige.

Rolf säger att han länge saknat något sådant här, en teater gjord, från början till slut, på vårt eget språk, det finlandssvenska teckenspråket. Han har en dröm om att man kunde göra mera sådan här teater, i olika sammanhang där döva träffas. Varför inte ett skådespel under jultiden och ett kring påsken, i kyrkan, i samarbete med vår dövpräst! Då kunde vi döva få vara mera aktiva funderar Rolf.

*Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström
Foto: Pressbild*

Skådespelarna Robin Hänninen, Johan Kankkonen och Silva Belghiti i pjäsen på finlandssvenskt teckenspråk, Den sista blomman.

Pjäsen visades på Ritz i Vasa 16.4. Vad tyckte åskådarna om pjäsen och vilken scen gjorde intryck? Hannele Rabb frågade fem i publiken.

Ethel Tarvonen, Vasa

–Det var en fin pjäs som gjorde starkt intryck på mig och gav mig rysningar. Jag har ju själv gått i Borgå dövskola i sex år, under krigstiden. Jag började där som 10-åring. Det som pjäsen visade om livet i dövskolan förr stämde bra.

–Det som gjorde intryck? Scenen där Elisa och den gamla kvinnan tittade i fotoalbumet och fotona visades på den stora skärmen.

Christel Lassfolk, Malax

–Det var ett intressant ämne och roligt att få veta bakgrunden till varför dövskolan stängdes. Det var ett visuellt intressant upplägg och bra samspel mellan aktörerna och bakgrundsfilmerna, t.ex. när den döda mamman på filmen smekte Elisas huvud, fast hon satt på scenen.

–Torsten Rikströms dikt var bäst, den var det mest äkta.

Samppa Rinta-Hoiska, Laihela

–Jag njöt av pjäsen. Den kändes verklighetstrogen. Och det var framställt som vardagligt liv. Pjäsen handlade om identitet.

–Det som gjorde intryck var när Elisa insåg att hon är en finlandssvensk döv. Hon for till dövföreningen och såg alla teckna på finlandssvenskt teckenspråk. Samma sak har nog hänt många döva.

Ellinor Westerlund, Nykarleby

–Det var en jättebra pjäs. Jag hade rysningar från början till slut, och blev rörd. Pjäsen handlade om min historia. Jag är glad över att den här pjäsen har gjorts. Den kan påverka hur det blir för finlandssvenska döva i framtiden.

–Det var när de satt och diskuterade om att alla har flyttat till Sverige. Det har ju jag också gjort, fast jag är tillbaka i Finland nu. Även om jag kan känna mig hemma i Sverige på grund av svenskan, så är min kultur och identitet finlandssvensk.

Jenny Derghokasian, Vasa

–Pjäsen var informativ, ett jättebra historiskt dokument. Den kändes som en TV-dokumentär som samtidigt spelades live framför en. Det slog mig att det var "multikulti". Idag börjar alla vara en blandning av flera kulturer, så också i dövas värld.

–Elisa berörde mig starkt. Hon uttryckte sin saknad efter sina föräldrar, ville känna närhet och tillhörighet. Dikterna var också vackra. Och så var det bra när tolkarna presenterades och skådespelarna sa till dem: "Du är min röst."

Född

Hilda Kerttu Kristiina Penttilä

Född: 20.03.2015 i Åbo.

Döpt: 03.04.2015.

Föräldrar: Penttilä Tapio Esko Juhani och Wallenius Penttilä Kristiina Hannele.

Avlidna

Pekka Lennart Jokelainen

f. 9.1. 1946, Kajana

d. 7.7. 2014, Esbo

Kurt Harry Hanhikoski

f. 25.11. 1925, Jakobstad

d. 9.12. 2014, Åbo

Olli Sakari Hellemaa

f. 15.12. 1941, Enare

d. 10.12. 2014, Enare

Lahja Helinä Karkulehto

f. 27.6. 1929, Pyhäntä

d. 12.12. 2014, Haapajärvi

Mauno Aleksanteri Rajala

f. 15.9. 1932, Kemi

d. 21.12. 2014, Rovaniemi

Allan Terho Anttila

f. 5.8. 1937, Uleåborg

d. 27.12. 2014, Uleåborg

Anja Sisko Blom

f. 6.5. 1924

d. 12.2. 2015

Markku Asser Forsman

f. 18.3. 1959

d. 24.2. 2015 Storå

Else Maria Penttilä

f. 30.11. 1922 Kymmene

d. 5.4. 2015 Vasa

Alli Marja Sikkilä (f. Päivärinta)

f. 13.3. 1928 Kelviä

d. 11.4. 2015 Karleby

Händelsekalender

- 10.6. kl. 19. Nattvardsgudstjänst på teckenspråk i samband med Nordiskt dövprästmöte i Träskända kyrka (fi. Järvenpää). Medv. Dövpräster Janne Rissanen, predikant. Riitta Kuusi och Maria Lindberg, liturger. Mässan spelas in och sänds i TV (se ruta nertill).
- 27.8. kl. 18 Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk, kapellet i Församlingscentret, Jakobstad.
- 27.10. kl. 18.30 Teckenspråkig mässa, Brändö kyrka, Vasa. Medv. dövpräster Marja Saukkonen, Sanna Ala-Välkkilä och Maria Lindberg.

TV-gudstjänst

Teckenspråkig gudstjänst

12.7.2015 kl. 10

på TV 1

Maria Lindbergs arbetstider

Dövprästen är i tjänst enligt följande tidtabell:

8-17.6: Dövarbete

18-28.6: Semester

29.6-2.8: Borgå församling

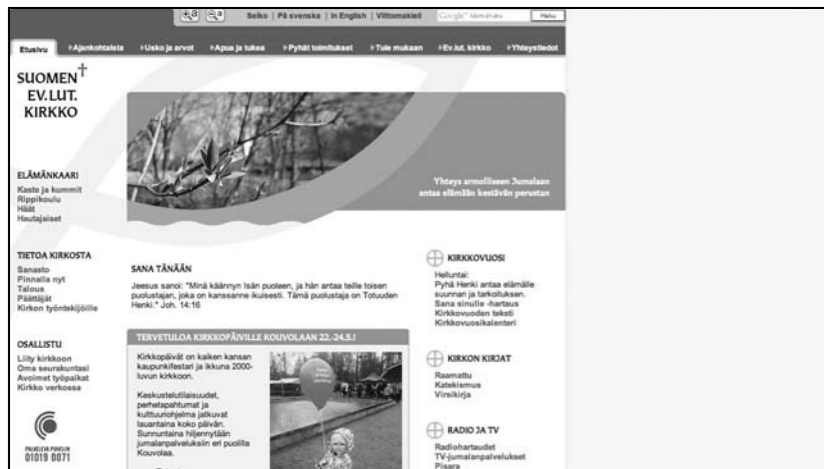
3-23.8: Semester

Dövprästen är ändå alltid i dövas tjänst för själavårdande samtal och vid dödsfall. Ni når henne ständigt på mobilen (050-3427129), på e-posten (maria.lindberg@evl.fi), på Facebook och på Skype (maria.lindberg22).

✿ Glad sommar! önskar redaktionen ✿

Teckenspråk på evl.fi – hittar du till sidan?

På adressen evl.fi finns en sida för material på finlandssvenskt teckenspråk. För närvarande finns förrättningarna (mässan, dop och jordfästning) där. På finskt teckenspråk finns mera material, bl.a. böner, psalmer, budorden, Lukas evangelium, Johannes evangelium och en teckenlista med bibliska tecken. Hoppas att vi i framtiden kan få mera material på finlandssvenskt teckenspråk.

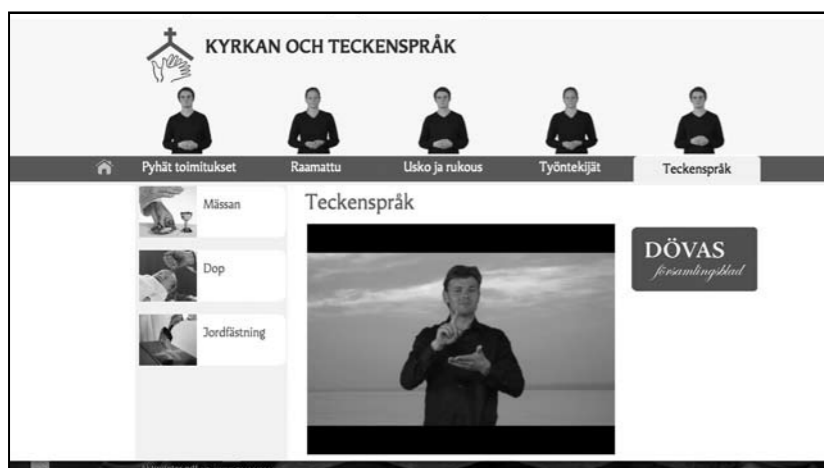
1

*Gå till adressen evl.fi
Första sidan är på finska.
Längst uppe finns en ljusblå
rand, där man kan byta språk.
Klicka på "Viittomakieli".*

2

*Nu kom du till sidan med finskt
teckenspråk. Till höger på blåa
randen står det "Teckenspråk"
med vit text. Klicka på den.*

3

*Nu kom du till sidan med
finlandssvenskt teckenspråk.
Där finns också en ruta där det
står "Dövas församlingsblad".
När du klickar på rutan kommer
du till arkivet med tidningar från
och med 2006.*

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Vill du veta var du kan gå på teckenspråkig gudstjänst?

Om du vill ha information till din mobiltelefon, e-post eller med vanlig post, fyll i blanketten och skicka den till:

KCSA / Maria Lindberg, PB 210, 00130 Helsingfors

Skriv ditt namn för hand nederst på sidan. Underskriften är nödvändig, eftersom vi behöver ett skriftligt intyg på att du vill ge uppgifterna och att vi får hålla dem i ett register. KCSA kommer inte att använda ditt namn eller din adress till något annat än att informera dig.

Jag vill ha info om kyrkans verksamhet för teckenspråkiga till min mobiltelefon e-post vanlig post

Uppgifterna får sparas i KCSA:s register.

Namn:

Adress:

Mobiltelefon:

E-post:

Min egen underskrift:

ALTARRUNDAN

Under året presenterar vi olika altaren som vi stöter på i kyrkor och kapell. Läsarna är också välkomna att skicka in foton.

Lakeuden risti, Seinäjoki

Foto: Maria Lindberg

Kyrkan är ritad av Alvar Aalto och blev färdig 1960. Altarbordet är av marmor. På altarduken står det *Minun onneni on olla Jumalaa lähellä.* (övers. Min lycka är att vara nära Gud) Korset är gjort av en döv man, men redaktionen har inte lyckats få reda på hans namn. Bredvid kyrkan finns ett 65 m högt klocktorn, som är ett populärt mål för turister.

Gamla Uppsala kyrka

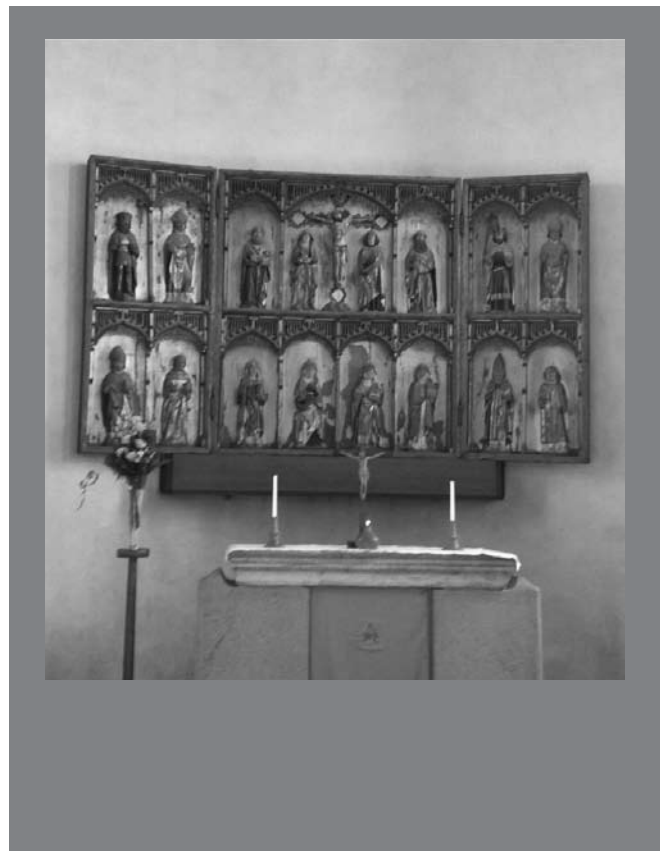

Foto: Maria Lindberg

Kyrkan är av gråsten, men man vet inte riktigt när den byggdes. Delar av den härstammar från 1100-talet. Altarskåpet från 1400-talet har 16 figurer och ett krusifix. Figurerna föreställer Maria, Petrus, Johannes, Paulus och olika helgon. Färgerna har flagnat lite, men allt går i gult och brunt. Det blev populärt med altarskåp på 1400-talet. Det kunde också finnas målningar bakpå skåpluckorna.